

— А отъ това че нѣка бждатъ у Васъ още десѣтъ пѣти повече тѣзи лични достоинства и да бѣхте пѣрвата бѣдна учителка, то тя съвсемъ инакъ бы се отнѣсали съ Васъ. Вѣроятно сами съзнавате това. Даже и сега когато полужението Ви се поправи; азъ намирамъ все тѣй за чудно, какъ тѣй тази горда княгиня се е рѣшила да Ви търси.

— Откровенность-та Ви е обидна. Но каква може да бѣде тази причина!

— Щото Вашето състояние да поправи, испорчената кариера на младия князь, когото тя при всичкото си влияние не е могла даже никадѣ да опрѣдѣди.

— Така ли мислите, че не сжмъ сгодна да бжда княгиня?

— Не, не сте сгодна. Въ Васъ всякога ще се съглѣжда една учителка. Въ тѣхнѣя кръгъ неще бждете ни повече ни по малко освѣнѣжена на княза и ще се ползувате отъ тази любезность, каквато обикновенно се отдава на домашния докторъ, Адвокатъ, Гувернаренъ и гувернантка.

— Забѣлежката Ви повидимо му е невежлива.

— Самъ това съзнавамъ.

— Но като съзнавате това, защото ми изказвате подобни истини?

— Пѣрво затова, че то е право а второ да Ви предпаза отъ немислениата крачка.

— Бекъ мислите че ще го направи?